

Journal of Organizational Management Excellence

Vol. 1 No. 3 May - June 2023

ISSN : 3027-7213 (Online)

Journal of Organizational Management Excellence

ISSN 3027-7213 (Online)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน 2566

Vol. 1 No. 3 May – June 2023

Journal of Organizational Management Excellence เป็นวารสารวิชาการ ราย 2 เดือน กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน) ฉบับ ที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน) ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 30 สิงหาคม) ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม) ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ แก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสน ศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ **Journal of Organizational Management Excellence** ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกอง บรรณาธิการ **Journal of Organizational Management Excellence** ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

Journal of Organizational Management Excellence this is an academic journal, one month Publication schedule to 6 issues per year Issues 1 -February (Website published on 28 February) Issues 2 March - April (Website published on 30 April) Issues 3 May - June (Website published on 30 June) Issues 4 July - August (Website published on 30 August) Issues 5 September - October (Website published on 30 October) Issues 6 November - December (Website published on 30 December). Objectives to publish research articles and academic articles for researchers, academeics, faculty, and students including religion, philosophy, law, political science, public administration, linguistics, applied studies, and other interdisciplinary areas.

Articles to be considered for publication to passed the consideration at 3 peer reviews in the consideration of publishing articles in both Thai and English

Views and opinions contained in the articles as **Journal of Organizational Management Excellence**, it is the responsibility of the author of the article and is not regarded as the viewpoint of the editorial teams as **Journal of Organizational Management Excellence**, copyright in not reserved, bur provides references of attribution.

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

Publication schedule to 6 issues per year

Issues 1 January - February (Website published on 28 February)

Issues 2 March - April (Website published on 30 April)

Issues 3 May - June (Website published on 30 June)

Issues 4 July - August (Website published on 30 August)

Issues 5 September - October (Website published on 30 October)

Issues 6 November - December (Website published on 30 December)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ ก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บรรณานุกรมและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือบรรณานุกรมความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

Criteria for consideration and selection the articles

Each article will be reviewed by a journal review committees by 3 peer reviews to specialize in a related field, and have received editorial approval prior to publication, are considered in format to the reviewer does not know into the author's information such as, name or work history, and the author, name of the peer review to reviewed the article is unknown. (Double-Blind Peer Review). An article submitted for publication in a journal must not be published, or is being considered by a qualified person for publication in another journal, the author of the article must comply with the journal's article nomination guidelines and must be in accordance with the prescribed format.

The opinions of the article's authors are the responsibility of their authors, and not the responsibility of the editors.

ค่าธรรมเนียมการเผยแพร่

วารสารไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบทความ

ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน โดยต้องปฏิบัติตามกติกากองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ ดังต่อไปนี้

- 1.หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20% จากการตรวจสอบของ CopyCatch จาก thaijo
- 2.ผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
- 3.บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ
- 4.ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งของบรรณาธิการ)

Publication fee

The journal does not charge fees for articles.

The author must verify the completeness of the article according to the author's instructions. If you don't follow the rules, The journal's editorial reserves the right to refuse publication.

- 1.If the article is duplicated more than 20% of CopyCatch from thaijo
- 2.The author does not follow the format of the journal
- 3.The article is not considered by experts or
- 4.The article is not edited as suggested. within the specified period (1 month after the editor's notification)

กระบวนการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ

วารสารมีกระบวนการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ โดยบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-review) ทั้งนี้บทความจากผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร ส่วนบทความจากผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หรือนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารที่มีความเชี่ยวชาญในสาขา และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์

Process for considering articles from experts

The journal has a quality assessment process from experts before publication. Articles published in the journal have been reviewed by 3 experts in related fields in a double blind peer-review manner. Articles from internal authors will be considered by experts outside the unit. Journal work Articles by external authors will be reviewed by internal experts, or outside the organization that produces journals that have expertise in the field and has no conflict of interest with the author.

เจ้าของ

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>

E-mail: journalome2024@gmail.com

Owner

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province 40000

<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>

E-mail: journalome2024@gmail.com

บรรณาธิการ

Editor

ดร.อดิสร หนันคำจอร์

Dr.Adisorn Nankhamjorn

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited

journalome2024@gmail.com

กองบรรณาธิการ

Editorial Department

รศ.ดร.รัตน์ ปัญญาภา

Associate Professor Dr. Rattana Panyapa

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University

rattana.p@ubru.ac.th

รศ.ดร.วินิจ ผาเจริญ

Assoc. Prof. Dr. Winit Pharcharauen

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Maejo University

winit.phacharuen@gmail.com

ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

Asst. Prof. Dr. Sanya Kenaphum

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Maha Sarakham Rajabhat University

zumsa_17@hotmail.com

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

Asst. Prof. Dr. Panya Klaydesh

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

panya7429@gmail.com

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

Dr. Sompong Kesanuch

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology

Suvarnabhumi

sompongek@gmail.com

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

(Peer Review)

รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ

Associate Professor Dr. Chot Bodeerat

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

chotbodeerat@psru.ac.th

ผศ.ดร.ภูมิภควัชร ภูมิพงศ์คชสร

Asst.Prof.Dr. Phumphakhawat

Phumphongkhochasorn

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Rajamangala University of Technology

Rattanakosin

phumphakhawat.ps@gmail.com

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

Asst. Prof. Dr. Seksan Sanwa

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Roi Et Rajabhat University

seksan@reru.ac.th

ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Suriya

Hanphichai

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

hanpichai@gmail.com

ผศ.ดร.สมศักดิ์ จันทน์พ่อง

Asst. Prof. Dr. Somsak Chanphong

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkok Thonburi University

somsak.cha@bkkthon.ac.th

ผศ.ดร.เกศสุดา โภคานิตย์
Asst. Prof. Dr. Kessuda Phokanit

ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนกร
Asst. Prof. Dr. Kuljira Raksanakhon

ดร.ลักขณา อินทร์บึง
Dr. Lakkhana Inbueng

ดร.พานูวัฒน์ กิตติกรวรานนท์ รัตนพิมลพลแสน
Dr. Panuwat Kittikornwaranon
Rattanaphimonphonsaen

ผู้จัดการวารสาร

นายวรเทพ ประจักษ์โก
Mr. Waratep Prajakko

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Chaiyaphum Rajabhat University
kate_2523@windowslive.com

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
kuljira.ra@northbkk.ac.th
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
luckkhana.inb@neu.ac.th
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
Northeastern University
art.panuwat072@gmail.com

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด
Excellent 1990 Company Limited
journalome2024@gmail.com

สารบัญ
Table of Contents

บทความ Articles

- ➔การใช้หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 เพื่อการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ของสำนักงานบริหาร
การศึกษาพิเศษ 1

**Using the Merit Principle 3 for Participatory Academic Administration of the
Office of Special Education Administration**

ณัฐรมนต์ เวียงมนทรา

Nutramon Wiangmontra

- ➔การศึกษาเฉพาะกรณี : พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัด
ร้อยเอ็ด 14

**The Research of Case Study : The Political Behavior of People in Kasetwisai
District, Roi-Et Province**

ภัทรภา พัฒนาคอน

Phatrapa Pattamadon

ภาคผนวก Appendix

27

**การใช้หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 เพื่อการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม
ของสำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ**
**Using the Merit Principle 3 for Participatory Academic Administration of
the Office of Special Education Administration**

ณัฐรมนท์ เวียงมนตรา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Nutramon Wiangmontra
Mahamakut Buddhist University, Thailand
E-mail1: nutreumon2204@hotmail.com

Received: March 25, 2023; Revised: April 29, 2023; Accepted: May 2, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ แสดงให้เห็นว่าการศึกษเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมผ่านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสับสนทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการ จัดสภาพแวดล้อม สังคม ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และให้โอกาสแก่ผู้ที่มีสภาพร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญา และความรู้ที่ผิดปกติจากคนทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่า การใช้หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 เพื่อการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารงานวิชาการ โดยบทบาทหน้าที่ของสำนักงานการศึกษาพิเศษ การบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลและประเมินผลสถานศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการนำเอาหลักธรรมะเรื่อง บุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภาวนามัย มาปรับใช้เข้ากับหลักการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ก็ส่งผลให้เกิด ครูผู้สอนหรือผู้ใต้บังคับบัญชามีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย และผู้ปกครองนักเรียนเต็มใจที่ให้ความร่วมมือกับสถานการศึกษาพิเศษที่อยู่ภายใต้หลัก หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภาวนามัย ส่งผลต่อผู้เรียนของสถานการศึกษาพิเศษ

องค์ความรู้ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ มีหน้าบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประยุกต์เข้ากับหลักบุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภวานามัย ส่งผลดีต่อ ครูผู้สอนหรือผู้ใต้บังคับบัญชา มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย และผู้ปกครองนักเรียนเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับสถานการศึกษา

สรุปโดยย่อ หลักการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ทั้ง 6 ด้าน ของสำนักงานการบริหารการศึกษาพิเศษ สามารถนำมาปรับใช้ในสถานศึกษาร่วมกับหลักบุญกิริยาวัตถุ 3 ได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้มีความพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมือนคนปกติทั่วไป

คำสำคัญ: บุญกิริยาวัตถุ 3; การบริหารงานวิชาการ; สำนักงานการศึกษาพิเศษ

Abstract

This academic article It shows that education is a learning process for the prosperity of individuals and society through the transmission of knowledge, training, and cultural integration. Creation of knowledge resulting from Provide an environment and society for people to continuously learn throughout their lives. and provide opportunities for people with physical, social, emotional, intellectual, and knowledge conditions that are unusual for the general public.

The results of the study found that the use of Boonkiriyaawattu principles 3 for participatory academic administration of the Office of Special Education Administration consists of academic administration operations of educational institution administrators, teachers, personnel, and basic educational institution committee members. that are involved in the operation Both in expressing opinions, making decisions, planning, and operating to achieve the objective or solve various problems that may occur with academic administration By the role and duties of the Special Education Office Academic administration includes curriculum and curriculum administration, educational curriculum development. Research to develop the quality of education Development of the learning process Internal supervision Measuring and evaluating educational institutions and educational quality assurance There is the introduction of Dhamma principles. There are 3 merit-making objects Thanamai, Silamai and Bhavanamai are applied to the principles of participatory academic administration. It results in Teachers or subordinates are satisfied with their performance in teaching and learning. Learners achieve academic achievement according to their goals. and parents of students are willing to cooperate with special education institutions that are under the principles The three principles of meritorious virtuousness, namely dānamai, sīlamai, and bhavanamāi, have an effect on students in special education institutions.

Knowledge of educational institution administrators Under the Office of Special Education Has academic administration duties, including curriculum and curriculum administration. Research to develop the quality of education Development of the learning process Internal supervision Measurement and evaluation and educational quality assurance

Applied to the principle of Boonkiriyaavathu 3 These include Thanamai, Silamai and Bhavanamai, which have a positive effect on teachers or subordinates being satisfied with their work. Learners achieve academic achievement according to their goals. and parents of students are willing to cooperate with educational institutions.

Brief summary of the principles of participatory academic administration in all 6 areas of the Office of Special Education Administration. Can be applied in educational institutions together with the 3 principles of Boonkiriyaavathu, in line with the aim of providing special education for people with disabilities to have a good quality of life like normal people.

Keywords: Boonkiriyaavathu 3; Academic administration; Special Education Office

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (หมวด 5 มาตรา 53) ได้กำหนดให้ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาจะปฏิบัติหน้าที่ได้ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่องค์กรวิชาชีพชั้นสูง นั้นคือ จะต้องเป็นผู้บริหารมืออาชีพ การเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีนั้น จะต้องบริหารงานแบบธรรมาธิปไตย คือ การถือธรรม หรือหลักการและเหตุผล เป็นสำคัญทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ยึดเอาความสำเร็จของงานส่วนรวม เป็นที่ตั้ง ยินดีรับฟัง คำแนะนำจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (สุทิน ลิปิยะชาติ, 2545) การปฏิบัติตนให้มีคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารงานในองค์กรเป็นอย่างมาก เนื่องจากสร้างความศรัทธา การยอมรับนับถือ และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา อีกทั้งยังเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร จูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ (อนันตชัย พงศ์สุวรรณ, 2557)

การจัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์ ในส่วนการบริหารงานและการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาของรัฐ ด้านการบริหารงานวิชาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งมีปัญหาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการนิเทศภายในสถานศึกษา เนื่องด้วยจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีน้อย แต่มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีจำนวนมาก และการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน งานวิชาการที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการและผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ของแต่ละจังหวัด

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนในฐานะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสถานศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมตามหลักบุญภิริยาวัตถุ 3 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เกี่ยวกับการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักบุญภิริยาวัตถุ 3 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานทางวิชาการ ทางด้านการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมตามหลักบุญภิริยาวัตถุ 3 ของสถาบันการศึกษาสถาบันการศึกษาพิเศษ

แนวคิดการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม

ความหมายของการบริหารงานวิชา

การบริหารงานวิชาการเป็นอีกหนึ่งงานที่อยู่ภายในสถานศึกษาที่เป็นหัวใจหลักของการบริหารงานภายในโรงเรียน เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานด้านวัดผลและประเมินผล หลักสูตรการออกแบบหน่วยเรียนรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยตรง มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

กมล ภูประเสริฐ (2547) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2550) กล่าวว่า ถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้วการบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลการเรียนเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของการศึกษา และให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน หากมองการบริหารงานวิชาการ ในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารงานวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอนการฝึกอบรมครูการนิเทศการศึกษาการเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษาการศึกษาวิจัยการประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานที่รวมภารกิจของหน่วยงาน หรือสถานศึกษาที่บ่งบอกถึงปรัชญาจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้รับบริการได้แก่ นักเรียน หรือบุคคลในชุมชนได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรู้ เจตคติ และทักษะในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยเฉพาะงานวิชาการจึงเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการถ่ายทอดความรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียนการจัดสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพรวมถึงการจัดบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

สรุปได้ว่า งานวิชาการถือเป็นงานหลักที่สำคัญงานหนึ่งในสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการที่ดีจะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของจุดมุ่งหมายการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

อัมภา บุญช่วย (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า โดยทั่วไปภารกิจหรืองานในสถานศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนมักแยกเป็น 6 งาน ในบางสถานศึกษาจะแยกย่อยมากหรือน้อยกว่านี้ก็จะขึ้นอยู่กับปริมาณของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ แต่ไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนใดไม่ได้จัดให้มีงานด้านวิชาการ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญหรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ส่วนงานด้านบุคลากร ธุรการ กิจกรรมนักเรียนและงานอื่น ๆ เป็นงานที่มาสสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ ดังนั้น งานวิชาการจึงมิใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ทำเลขเก่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขงานวิชาการยังเน้นถึงการไปประกอบอาชีพได้และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตด้วย

นพพงษ์ บุญจิตราคูล (2557) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการนั้นครูใหญ่จะ ต้องดำเนินการเกี่ยวกับแสวงหา และเขียนปรัชญาจุดประสงค์ของการศึกษาภายในโรงเรียนออกมาให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทาง ให้บุคลากรของโรงเรียน ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมายผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี รู้จักแนะนำให้ครูรู้จักใช้และทำประมวลการสอนท ำโครงการสอนหรือบันทึกการสอน รู้หลักในการจัดตารางสอนจัดรายการวิชาต่าง ๆ ได้เหมาะสม เป็นผู้ให้การนิเทศ หรือหาผู้ให้การนิเทศมาให้การนิเทศแก่ครู รู้จักแสวงหาอุปกรณ์และแนะนำให้ครูใช้ตามกำลังความสามารถของโรงเรียนให้ครูรู้จักเลือกและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจัดห้อง สมุดให้ครูและนักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ครูรู้จักวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน รู้จักนำผลการสอบมาปรับปรุงครูในด้านการสอน

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (2556) ได้บ่งชี้ว่า โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้เข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เป็นผู้นำทางวิชาการทั้งทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องรู้และเข้าใจกรอบแนวความคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นอย่างดี จนสามารถนำไปดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลาง และในขณะเดียวกันก็สนองความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงาน การให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา งานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการหาผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา ให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

อุทัย บุญประเสริฐ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา จึงเป็นรูปแบบของการบริหารโดยสถานศึกษาเป็นฐาน (School - Based Management - SBM) มุ่งเน้นให้การบริหารสถานศึกษา การบริหารการจัดการเรียนการสอน มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐาน สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการสร้างนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติฯ โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

ประภาศิริ คุณาคำ (2558) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการดำเนินการที่เกิดจากความระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการและครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการดำเนินการในการปฏิบัติงานได้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีเป้าหมายและผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการปรึกษา เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ เพื่อค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาภายในโรงเรียน ตลอดจนกำหนดความต้องการ และการลำดับความต้องการของโรงเรียน
2. มีส่วนร่วมวางแผน เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน กำหนดกลยุทธ์ และเป้าหมายของการดำเนินงาน
3. มีส่วนร่วมตัดสินใจ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรม ดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. มีส่วนร่วมปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน
5. มีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
6. การมีส่วนร่วมปรับปรุงและพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมปรับปรุงและพัฒนา

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมว่า การจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นจะประสบความสำเร็จและมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นสถานศึกษาควรดำเนินการในการส่งเสริมและความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่างๆ ในชุมชน

การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2553) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้ 1.งานด้านหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ 2. งานการเรียนการสอน 3. งานวัสดุอุปกรณ์หลักสูตร 4. งานวัดผลประเมินผล 5. งานห้องสมุด 6. งานนิเทศการศึกษา 7. งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน 8. งานส่งเสริมการสอน และ 9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กำหนดภารกิจของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ 1. การวางแผนงานวิชาการ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลและการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ การทำแผนงานวิชาการ 2. การบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดกลุ่มเรียน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้ามาสอนตามตาราง การจัดครูสอนแทน การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ 3. การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดทำ การใช้ การปรับปรุงแผนการสอนรายวิชา และการจัดหา จัดทำ ใช้บำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน 4. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ จำนวนครูที่ผ่านการอบรมหรือฝึกอบรมทางด้านวิชาการในรอบ 2 ปี การสร้างบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน การส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 5. การวัดผลประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน ได้แก่ การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลการเรียน การจัดให้มีเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน และ 6. การประเมินผลการจัดการงานวิชา ได้แก่ การประเมินผลการจัดการงานวิชา และการประเมินผลในด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ เป็นงานดำเนินงานด้านวิชาการต่าง ๆ ได้แก่ งานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานพัฒนากระบวนการเรียนรู้ งานวัดผลประเมินผลและเทียบโอน การพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน งานด้านวิจัยทางการศึกษา งานด้านนิเทศการศึกษา งานด้านห้องสมุด และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับด้านวิชาการ มีหลายหลักการที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) ได้กล่าวถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาต้องการ กำหนดขอบข่ายและภารกิจในการดำเนินงานทางวิชาการ ซึ่งนับเป็นงานหลักที่สำคัญของการศึกษา เป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางในด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน สถานศึกษาที่จัดการศึกษาไม่ว่าระดับใด ในแต่ละระดับช่วงชั้นจะมีหลักสูตรที่ใช้ร่วมกันคือ หลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรที่จัดทำขึ้นตามบริบทของชุมชน คือ หลักสูตรท้องถิ่น ดังนั้นขอบเขตและภารกิจของการบริหารวิชาการจะครอบคลุม ตั้งแต่เรื่องหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการจัดการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดขอบข่ายและภารกิจ ในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการไว้ดังนี้

1) **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา** สถานศึกษาจะต้องดำเนินในเรื่องการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง ดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและรายงานผลให้สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษทราบ 2) **การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา** การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นสิ่งที่สถานศึกษาต้องดำเนินการ ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียน 3) **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้** สถานศึกษามีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทางด้านเวลา ทักษะการเรียนรู้และนักเรียน การจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิธีการและการจัดกระบวนการเรียนรู้ การใช้ การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 4) **การนิเทศภายใน** แนวทางการปฏิบัติ จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสม ประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา ติดตาม ประสานงานกับสถาบันการบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายใน สถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น 5) **การวัดผลและประเมินผลสถานศึกษา** มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรสถานศึกษา มีการจัดทำเอกสาร หลักฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา มีการวัดผลประเมินผล เทียบโอนการเรียนรู้และอนุมัติผลการเรียนในสถานศึกษา ดำเนินการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น รวมทั้งจัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ตลอดจน เทียบโอนผลการเรียน และจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง และ สถานศึกษาดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่ การจัดใหม่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา ใน

ระดับสถานศึกษา สนับสนุน ส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา โดยการ กำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา และปรับปรุงพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลและประเมินผลสถานศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับหลักบุญกิริยาวัตถุ 3

บุญกิริยาวัตถุ 3 หมายถึง ที่ตั้งแห่งการทำบุญ หรือ วิธีการทำความดีสำหรับการพัฒนาตน เพื่อยกระดับจิตใจและพฤติกรรม โดยการขัดเกลากิเลสอย่างหยาบไปจนถึงกิเลสอย่างละเอียด ซึ่งประกอบไปด้วยหลักธรรม 3 ประการ คือ 1.ทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ 2. ศีลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล 3. ภาวนามัย บุญสำเร็จด้วยการเจริญภาวนา นักวิชาการหลายท่านได้ให้อธิบายความหมายของหลักบุญกิริยาวัตถุ 3 ไว้ดังปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในที่มณิกาย ปาฎิการวรรค ได้กล่าวถึงบุญกิริยาวัตถุ 3 ในหมวด 3 ดังนี้ ดูกรผู้มีอายุทั้งหลาย ธรรมมีประเภทละ 3 ที่พระผู้มีพระภาคผู้ทรงรู้ทรงเห็นเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นตรัสไว้โดยชอบแล้ว มีอยู่แล้ว พวกเราทั้งหมดด้วยกันพึงสังคายนา ไม่พึงกล่าวแก่งแย่งกันในธรรมนั้น การที่พรหมจรรย์นี้จะพึงยั่งยืนตั้งอยู่นาน นั้นพึงเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ชนมาก เพื่อความสุขแก่ชนมาก เพื่อความอนุเคราะห์แก่โลก เพื่อประโยชน์ เพื่อเกื้อกูล เพื่อความสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ธรรมมีประเภทละ 3 เป็นไฉน บุญกิริยาวัตถุ 3 อย่าง คือ 1. ทานมัย (บุญสำเร็จด้วยการบริจาคทาน) 2. ศีลมัย (บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล) 3. ภาวนามัย (บุญสำเร็จด้วยการเจริญภาวนา)

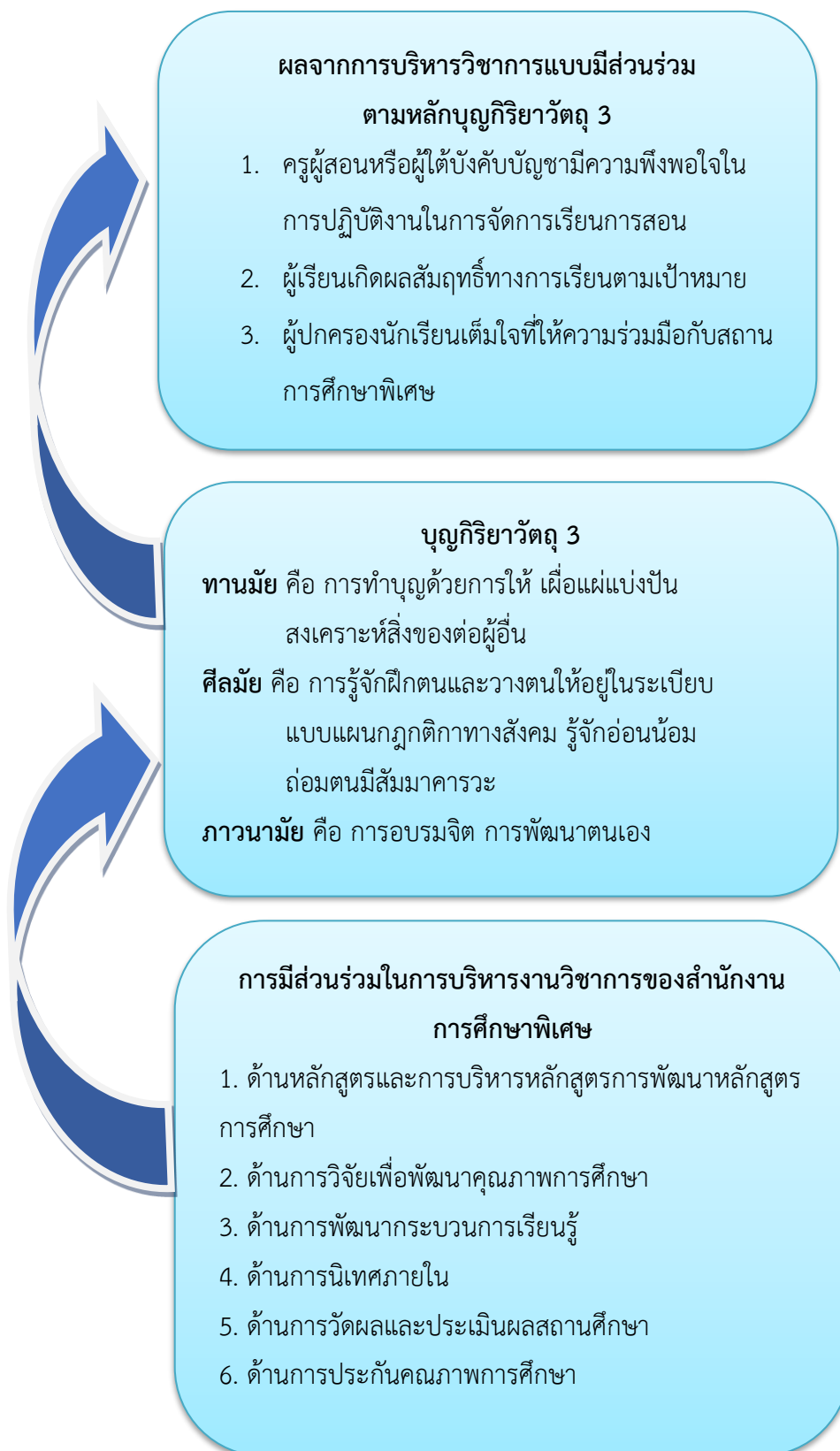
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (2550) ได้ให้ความหมายของบุญกิริยาวัตถุ 3 ไว้ว่า บุญกิริยาวัตถุ 3 หมายถึง ที่ตั้งแห่งการทำบุญ เรื่องที่จัดเป็นการทำความดี ทางทำดีประกอบด้วย 1. ทานมัย บุญกิริยาวัตถุ (ทำบุญด้วยการให้เป็นสิ่งของ) 2. ศีลมัยบุญกิริยาวัตถุ (ทำบุญด้วยการรักษาศีล) หรือ ประพฤติดีมีระเบียบวินัย 3. ภาวนามัยบุญกิริยาวัตถุ (ทำบุญด้วยการเจริญภาวนา) คือ การฝึกอบรมจิตใจเจริญปัญญา

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) (2537) ได้ให้ความหมายของบุญกิริยาวัตถุ 3 ไว้ว่า เราเป็นพุทธศาสนิกชน เป็นหญิงก็ดี เป็นชายก็ดี จะปฏิบัติศาสนาก็เอาตัวรอดได้ เพราะตนปฏิบัติซื่อตรงเหมือนพระโสดาบัน เป็นคนมีปัญญา ความเฉลียวฉลาด รู้จักบาปบุญคุณโทษ ประโยชน์มิใช่ประโยชน์ บัดนี้เราทำนทั้งหลายรู้จักพระศาสนา รู้จักพระรัตนตรัยแล้ว ได้พากันมาบริจาคทาน ท่านกล่าวว่า

จากความหมายของบุญกิริยาวัตถุ 3 ดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความหมายของบุญกิริยาวัตถุ 3 ได้ว่า หมายถึงหลักการประพฤติปฏิบัติที่ดีหรือวิธีการสำหรับพัฒนาตนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยหลักธรรม 3 อย่าง คือ ทานมัย คือ การทำบุญด้วยการให้ สงเคราะห์สิ่งของต่อผู้อื่น การให้วิชาความรู้แนะนำในทางที่ดีแก่ผู้อื่น การสละกิเลสเครื่องมัวหมอง ศีลมัย คือ การรู้จักฝึกตนและวางตนให้อยู่แบบแผนกฎกติกาทางสังคม รู้จักควบคุมตนไม่ให้ทำชั่ว รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตนมีสัมมาคารวะ ภาวนามัย คือ การอบรมจิต การพัฒนาตนเอง รู้จักขวนขวายหาความรู้ ไม่หวั่นไหวตามสิ่งแวดล้อม เมื่อมีสิ่งยั่วยุมารบกวนสามารถควบคุมอารมณ์ได้และให้เป็นผู้ที่ฉลาดทางปัญญา ซึ่งเป็นหลักธรรมที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงงามอันส่งผลต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พึงประสงค์ตามตัวบ่งชี้มาตรฐานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

องค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาสร้างความเป็นเลิศ

คำอธิบายขององค์ความรู้ใหม่ จากการเขียนบทความเรื่องการใช้หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 เพื่อการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสำนักงานบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้เขียนได้นำเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนเอกสารทางวิชาการ กล่าวคือการใช้ที่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาศึกษาพิเศษ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายในด้านการวัดผลและประเมินผลสถานศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีการนำเอาหลักธรรมะเรื่อง หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภาวนามัย มาปรับใช้เข้ากับหลักการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ก็ส่งผลให้เกิด ครูผู้สอนหรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย และผู้ปกครองนักเรียนเต็มใจที่ให้ความร่วมมือกับสถานการศึกษาศึกษาพิเศษ ดังแสดงได้จากแผนภาพ ได้ดังนี้

สรุป

การใช้หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 เพื่อการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสำนักงานบริหาร การศึกษาพิเศษ เป็นการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร มีส่วน เกี่ยวข้อง ทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารงานวิชาการ โดยหน้าที่ของสำนักงานบริหาร การศึกษาพิเศษ บริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการ วัดผลและประเมินผลสถานศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการนำเอาหลักธรรมะเรื่อง บุญ กิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภาวนามัย มาปรับใช้เข้ากับหลักการบริหารงานวิชาการแบบมี ส่วน ร่วม ก็ส่งผลให้เกิด ครูผู้สอนหรือผู้ใต้บังคับบัญชามีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย และผู้ปกครองนักเรียนเต็มใจที่ให้ความร่วมมือกับสถาน การศึกษาพิเศษที่อยู่ภายใต้หลัก หลักบุญกิริยาวัตถุ 3 อันได้แก่ ทานมัย ศีลมัย และภาวนามัย ส่งผลต่อผู้เรียน ของสถานการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2547). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: เสริม สิ้นพีรพรส ชิสเท็ม.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2556). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. (2557). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. นนทบุรี: ตรีนธสาร
- ประภาศิริ คุณาคำ. (2558). *รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2550). *การบริหารงานด้านวิชาการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต). (2549). *พุทธวิธีบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย,
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2550). *ธรรมานุญชีวิต ฉบับชาวบ้าน*. กรุงเทพมหานคร: สถาบัน บัณฑิต ธรรม

- สำนักงานการบริหารการศึกษาพิเศษ. (2555). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพเด็กพิการสำหรับผู้ปกครองที่มารับบริการภายในศูนย์การศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2556). *แนวทางการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครการบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุทิน ลีปิยะชาติ. (2545). การบริหารบ้านเมืองที่ดี. *นิตยสารทองถิ่น*. 2 (11), 30.
- อนันตชัย พงศ์สุวรรณ. (2557). *การบริหารการศึกษาในคลื่นความเปลี่ยนแปลง*. บุรีรัมย์: วินัย.
- อำภา บุญช่วย. (2548). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2552). *การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาเฉพาะกรณี : พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน
อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
**The Research of Case Study : The Political Behavior of People in
Kasetwisai District, Roi-Et Province**

ภัทรภา พัฒนาดอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Phatrapa Pattamadon
Roi Et Rajabhat University, Thailand
E-mail1: pattaradon2204@hotmail.com

Received: May 10, 2023; Revised: May 29, 2023; Accepted: June 2, 2023

บทคัดย่อ

รัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2560 ได้กำหนดบทบาทของประชาชนเกี่ยวกับการเมืองซึ่งสะท้อนเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างชัดเจนที่ว่า มาตรา 44 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธการจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน 2) เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเสริมผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการให้ความรู้ทางการเมืองมี และ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 3.92 และ 3.88 ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ประชาชนอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมืองแตกต่างกัน

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้นำท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับบทบาทหน้าที่ของตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิของเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครองในแต่ละระดับของประเทศ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข่าวสารเพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ คือ พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะโดยการนำมาใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทุกระดับ

สรุปโดยย่อ พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้นำท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

คำสำคัญ : การศึกษาเฉพาะกรณี; พฤติกรรมทางการเมือง; ประชาชนอำเภอเกษตรวิสัย

Abstract

The Constitution 2017 has defined the role of citizens in politics, which reflects political events. It is clear from what is currently happening that Section 44: Everyone has the freedom to assemble peacefully and without weapons. Restrictions on freedom under paragraph one cannot be carried out. The objectives of the research are to 1) study the level of political behavior of the people, 2) compare the level of political behavior of the people, and 3) study the suggestions for developing the political behavior of the people.

research model It is a combined method research. Research including quantitative research and qualitative research To complement the results obtained from quantitative research.

Research results according to objective number 1: level of political behavior of the people Overall and each aspect is at a high level. has an average of 3.94, followed by political behavior Political participation There is the aspect of providing political knowledge and the aspect of following political news. The average values were 3.93, 3.92, and 3.88, respectively.

Research results according to objective number 2: People of Kaset Wisai District. Roi Et Province, with different ages, education levels, occupations, and average monthly incomes, have political behaviors. They are significantly different at the 0.05 level. People of different genders have different political behaviors.

Research results according to objective number 3: Local leaders should encourage people to know their roles and participate in political activities. Encourage people to exercise their right to choose representatives to act on their behalf in governance at each level of the country. Encourage people to publicize or disseminate news to encourage others to exercise their right to vote in elections.

The findings from this research are the political behavior of the people. Overall, it is at a high level. As for the level of political behavior of the people The overall level is at a high level, with people having different ages, education levels, occupations, and average monthly

incomes. There is political behavior of the people. Overall, they are significantly different at the 0.05 level. Recommendations for use in promoting participation in elections at all levels.

Brief summary of people's political behavior Overall and each aspect is at a high level. People with different ages, education levels, occupations, and average monthly incomes have political behavior. They are significantly different at the 0.05 level and local leaders should encourage people to know their roles and participate in political activities.

Keywords: Case Study; Political Behavior; People of Kaset Wisai District

บทนำ

การปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สู้ได้รับสนใจจากประชาชนอย่างกว้างขวางนัก จะเห็นได้จากการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนในระดับท้องถิ่นยังอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก รูปแบบลักษณะของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ยังคงค่อนข้างเป็นไปแบบเดิม คือ ไม่มีอิสระในการดำเนินการมากนัก ทางมายังเข้าไปมีส่วนร่วมในการควบคุมและดำเนินการอยู่ และยังได้รับความสนใจอยู่ในวงจำกัดเท่านั้น การที่จะเห็นรูปแบบทางการเมืองการปกครองของไทยพัฒนาไปสู่รูปแบบความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้นขึ้นอยู่กับประชาชนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ หากประชาชนมีความตื่นตัวและมีความสำนึกทางการเมืองสามารถใช้วิจารณญาณทางการเมืองได้อย่างถูกต้องสนใจที่จะใช้สิทธิทางการเมืองด้วยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเลือกผู้แทนราษฎรที่ดีเข้าสู่สภา บทบาทและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน นักการเมืองและกลุ่มการเมืองต่างๆ จะต้องพัฒนาดีขึ้นเรื่อยๆ และสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศชาติได้ ทำให้ศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอย่างแพร่หลายขึ้น และเมื่อใดที่ประชาชนส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจและศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยแล้ว ก็เป็นที่แน่นอนว่าระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีเสถียรภาพมั่นคงคู่กับการปกครองไทยตลอดไป

ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยคือ ประชาชนที่ไม่ค่อยให้ความสนใจกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่เกิดจากความขัดแย้งความบาดหมางกันระหว่างบุคคล กลุ่มคน องค์กร หรือสถาบันเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนสังคม เกิดความตึงเครียด ความไม่สงบสุข ความหวาดระแวง มีปัจจัยจากการตัดสินใจ การรับรู้ ผลประโยชน์ ค่านิยม ที่ต่างกัน การไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงว่าการแตกแยกทางทัศนคติและความต้องการทางภูมิภาคเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งในการหาทางออกของประเทศ ทุกสังคมย่อมหลีกเลี่ยงความขัดแย้งไม่ได้ ความขัดแย้งในสังคมเป็นเรื่องปกติ เพียงแค่ความขัดแย้งสามารถหาข้อยุติได้ในกรอบของกลไกที่มีอยู่ในสังคมนั้นก็สามารถดำเนินต่อไปได้ตราบเท่าที่ปัญหาความขัดแย้งอยู่ในสัดส่วนที่ไม่แพร่กระจายไปทั่ว (กรุณา มธุลาภรังสรรค์, 2564)

สำหรับประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ จังหวัดร้อยเอ็ด ก็เช่นเดียวกัน มีพฤติกรรมที่แสดงออกทาง การเมืองรวมทั้งวิถี ชีวิตความเป็นอยู่ไม่ได้แตกต่างไปจากพื้นที่อื่น ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวิถีชีวิตที่ เรียบง่าย ไม่ได้ให้ความสนใจในการเมืองการปกครองหรือมีการแสดงพฤติกรรมทางการเมืองออกมาเด่นชัด เท่าใดนัก เนื่องจากมีความเห็นว่าการเมือง เป็นเรื่องที่ไกลตัวเกินไป แต่นับจากหลังปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา เมื่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีความรู้ความเข้าใจ ในระบอบการเมืองเพิ่มมากขึ้น เอาใจใส่จาก นักการเมืององค์กรทางการเมือง ที่มาจากการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ทำให้ ประชาชนพลเมืองได้หันมาสนใจ ในเรื่องการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากการ ใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2564 ในจังหวัดร้อยเอ็ดประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 391,927 คน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 225,578 คน คิดเป็นร้อยละ 57.56 (สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง จังหวัดร้อยเอ็ด, 2564)

จากเหตุผลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง การวิจัยครั้งนี้จึง เป็นการค้นหาคำตอบใหม่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- 2) เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- 3) ศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัด ร้อยเอ็ด

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

ความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง

นักวิชาการของไทยหลายท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง ซึ่งความหมายของพฤติกรรมทางการเมืองมีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย ซึ่งจะขอล่าวพอสังเขป ดังนี้

จักรพันธ์ วัชรบุรณาวาทย (2543) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทาง การเมืองซึ่งการแสดงออกจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางการเมือง (political socialization) หรือความสำนึกทางการเมืองของคนในชาติ ตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมือง (political culture) และความ สนใจของคนในชาติด้วย

วิชัย ตันศิริ (2547) พฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์เป็นผลพวงของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม มนุษย์ทุกผู้ทุกนามมิได้มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าจากสภาวะแวดล้อมในทำนองเดียวกันภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกัน และแม้แต่ได้รับสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมเดียวกันมนุษย์สองคน ก็อาจจะมีปฏิกิริยาแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองทั้งในการกระทำหรือความรู้สึกนึกคิด และ ทศนคติทางการเมือง ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมมือ หรือขัดแย้ง ซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองนั้นมีหลายรูปแบบ อาทิ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย

พฤติกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

เนื่องจากการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปรากฏการณ์ของกิจกรรมทางการเมืองหลายอย่างรวมกันอยู่ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต่างก็มุ่งที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลทั้งสิ้น รูปแบบต่าง ๆ ของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละสังคมอาจเน้นหรือให้ความสำคัญแตกต่างกันไป บางสังคมอาจให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งระดับชาติแต่บางสังคมอาจเข้าไปมีส่วนร่วมในรูปของการเดินขบวนประท้วงรัฐบาลก็ได้ นอกจากนั้นในการที่บุคคลแต่ละคนจะยึดเอาการเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบใด ๆ เป็นแนวทางย่อมที่จะต้องมีการกระบวนการณ์ที่แตกต่างกันไปด้วย พวกที่เข้าไปช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้งอาจดำเนินการได้โดยเข้าเป็นสมาชิกพรรคนั้น ๆ ปฏิบัติการไปตามแนวทางหรือแนวนโยบายที่พรรควางไว้ให้ ส่วนพวกที่ติดต่อโดยตรงกับผู้แทนราษฎรเพื่อหวังที่จะให้ผู้แทนช่วยเหลือการใด ๆ ก็ย่อมที่จะใช้กระบวนการณ์ที่ต่างกัน จึงกล่าวถึงรูปแบบต่าง ๆ ของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ (สิทธิพันธ์ พุทธหน, 2547)

1. การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นกิจกรรมของบุคคลแต่ละคนในการเลือกตัวแทนของตนเข้าไปมีอำนาจในการปกครอง สิทธิในการเลือกตั้งจึงอาจนับได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการควบคุมรัฐบาล แต่การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งจะแตกต่างกันไป จากกิจกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบอื่น ๆ ที่สังคมเป็นผู้กำหนดโอกาสให้ เช่น 4 ปีต่อครั้ง จึงทำให้ความรู้สึกสร้างสรรค์ของคนมีน้อยมาก
2. กิจกรรมการรณรงค์หาเสียงเป็นกิจกรรมในลักษณะเดียวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่เป็นรูปของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียง กิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ประชาชนอาจใช้เพื่อเพิ่มอิทธิพลที่เขาพึงมีต่อผลของการเลือกตั้งนอกเหนือไปจากเสียง 1 เสียงที่เขาได้จากสิทธิในการเลือกตั้งแล้ว กิจกรรมรณรงค์หาเสียงนี้นับเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากเมื่อเปรียบเทียบกับกรไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
3. กิจกรรมของชุมชนเป็นกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่ราษฎรร่วมกันดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมและการเมือง ในกรณีนี้ราษฎรจะร่วมมือกันเพื่อใช้อิทธิพลต่อการดำเนินงานของรัฐบาล กิจกรรมในรูปแบบนี้เป็นไปอย่างมีเป้าหมายที่แน่นอนและมีอิทธิพลมาก

4. การติดต่อเป็นการเฉพาะ เป็นรูปแบบสุดท้ายของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง และจะเกี่ยวเนื่องกับราษฎรรายบุคคลไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการเพื่อให้แก้ไขปัญหาใด ๆ เฉพาะตัวหรือของครอบครัว กิจกรรมในรูปแบบนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลน้อยมาก

ประหยัด หงส์ทองคำ (2546) ได้จำแนกรูปแบบของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็ได้เพิ่มเติมในบางรูปแบบเพื่อให้สมบูรณ์และครอบคลุมเนื้อหามากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. กิจกรรมการเลือกตั้ง หมายถึง รวมถึงกิจกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และการเข้าร่วมรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้งด้วย

2. การลอบบี้ (lobby) หมายถึง การเข้าหาเจ้าหน้าที่หรือผู้นำทางการเมืองเพื่อหาทางเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลโดยให้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มเป็นเกณฑ์

3. กิจกรรมองค์กร เป็นกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มองค์กรใด ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์เฉพาะอย่าง หรืออาจเป็นผลประโยชน์สูงสุดของส่วนรวมก็ได้

4. การติดต่อ หมายถึง การเข้าหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการเป็นการส่วนตัวโดยปกติจะมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัวหรือครอบครัว

5. การใช้กำลังรุนแรง คือกิจกรรมที่พยายามจะสร้างผลกระทบต่อการตัดสินใจของรัฐบาลโดยการทำร้ายร่างกายหรือทำลายทรัพย์สิน กิจกรรมนี้อาจดำเนินไปโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงผู้นำทางการเมือง เช่น กิจกรรมรัฐประหาร การลอบสังหารผู้นำทางการเมือง หรืออาจจะมุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการเมือง เช่น การทำปฏิวัติก็ได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเกี่ยวข้องในด้านจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยสมัครใจ ซึ่งสมาชิกในสังคมมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม ซึ่งแต่ละคนที่ต้องการมีอิทธิพลผลักดันหรือยอมรับสนับสนุนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของกลุ่มและงานเขียนของการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political participation) จึงหมายถึง การเข้าไปร่วมกระทำกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ การไปเลือกตั้ง การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐการติดต่อกับทางราชการ การวิ่งเต้น (Lobby) กับผู้มีอำนาจของรัฐ การติดต่อกับนักการเมือง การเข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องผลประโยชน์ การเป็นสมาชิกของกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง การเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเข้าร่วมชุมนุมในที่สาธารณะ การบริจาคเงิน/สิ่งของช่วยเหลือพรรคการเมือง การช่วยผู้สมัครหรือพรรคการเมืองหาเสียง เป็นต้น สรุปประเด็นตัวบ่งชี้ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังต่อไปนี้ การให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การชักชวนบุคคลอื่นไปเลือกตั้ง การเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง การเข้าร่วมฟังนักการเมืองปราศรัย

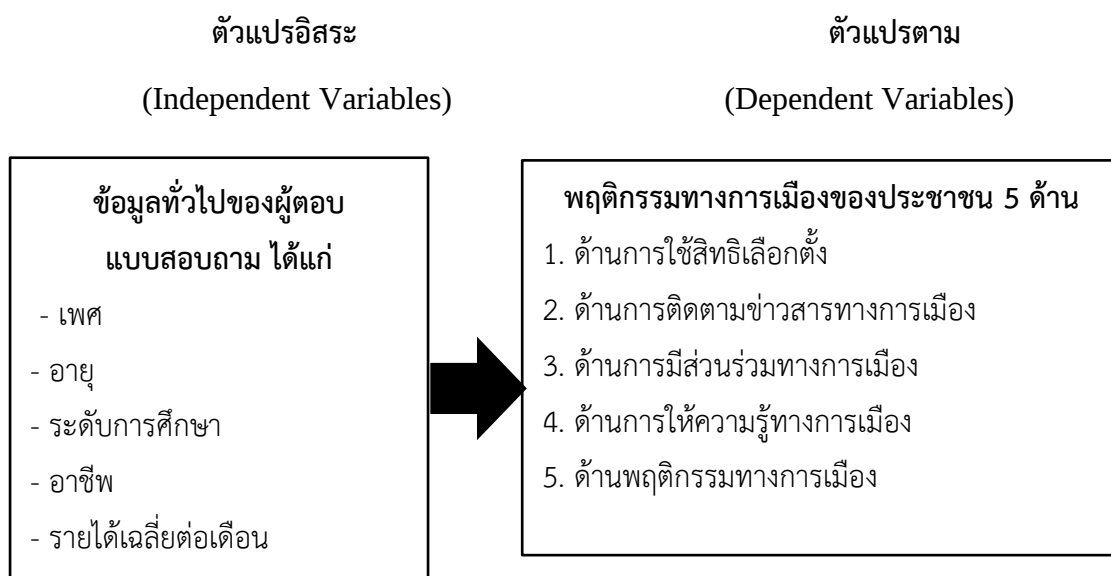
การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง หมายถึง ความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน การออกแรงหรือออกทุน เคลื่อนไหวการเมืองร่วมกัน มีการแบ่งปันความรับผิดชอบ แบ่งบทบาททางการเมือง แบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น และร่วมกันจัดหาทรัพยากรและยุทธวิธีการดำเนินการร่วมกัน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กัน เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่มีร่วมกัน สรุปประเด็นตัวบ่งชี้ การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง ดังต่อไปนี้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายทางการเมือง ยื่นข้อเรียกร้องความต้องการแก้ปัญหาทางการเมือง ร่วมประชุมทางการเมืองของพรรคการเมือง ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินนโยบาย ชุมชนประท้วงเรียกร้องความต้องการผ่านนักการเมือง

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบคือ 1. การใช้สิทธิเลือกตั้ง 2. กิจกรรมการรณรงค์หาเสียง 3. กิจกรรมของชุมชนเป็นกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่ราษฎรร่วมกันดำเนินการ 4. การติดต่อเป็นการเฉพาะเป็นรูปแบบสุดท้ายของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง 2. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง 3. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง 4. ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง 5. ด้านพฤติกรรมทางการเมือง (ธีรวัฒน์ เลาหจุราลัย, 2545) ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) การวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อเสริมผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากรกร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 81,644 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (Samples)

การคำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยเลือกจากผู้นำบุคลากร และประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปอาศัยในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทำการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนดังต่อไปนี้ (สุรพล พรหมกุล, 2554 : 79)

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) และได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 รูป/คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guide)

1. แบบสอบถาม การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเองเพียงระดับเดียวลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 5 ด้าน คือด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง และด้านพฤติกรรมทางการเมือง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ที่เป็นแบบสอบถามโดยความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องแล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 จากนั้นวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102)

2. แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแนวทางการสัมภาษณ์ โดยการสร้างแนวทางสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์ วิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอหนังสือเพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ประชาชน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จากนั้น นำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วนำมาประมวลผลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนัดวันเวลากับกลุ่มเป้าหมายแล้วขออนุญาตทำการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล 1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อคำถามที่ได้จากการประเมินผลโดยใช้เกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 75) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลผลว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลผลว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แปลผลว่า อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แปลผลว่า อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลผลว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด และ 2. สถิติอนุมาน ได้แก่ สถิติ t-test Independent และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA Analysis) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 และข้อ 3. วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง 3) ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง 4) ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับ โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด พบว่า พฤติกรรมทางการเมืองด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมา คือ พฤติกรรมทางการเมืองด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = 3.93$) พฤติกรรมทางการเมืองด้านการให้ความรู้ทางการเมือง ($\bar{X} = 3.92$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมทางการเมืองด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ ระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ตามหลักอุปนิยามธรรม 7 ทั้ง 7 ด้าน คือ 1) หมั่นประชุมกันเนื่องนิิตย์ 2) พร้อมเพรียงกันประชุม 3) ถือปฏิบัติมั่นอยู่ในบทบัญญัติ 4) ให้เกียรติเคารพนบถ 5) ให้เกียรติและคุ้มครอง

6) เคารพศาสนสถานและรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม 7) จัดให้ความอารักขา บำรุง คຸ້ມครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ($\bar{x} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก พบว่า ด้านถือปฏิบัติมั่นอยู่ในบทบัญญัติ ($\bar{x} = 4.05$) ด้านให้เกียรติและคຸ້ມครอง ($\bar{x} = 4.05$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านจัดให้ความอารักขา บำรุง คຸ້ມครอง ($\bar{x} = 4.04$) ด้านพร้อมเพรียงกันประชุม ($\bar{x} = 3.94$) ด้านให้เกียรติเคารพนับถือ ($\bar{x} = 3.94$) และด้านการเคารพ ศาสนสถานและรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ($\bar{x} = 3.94$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมืองแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ควรส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครอง 2) ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารการเมืองและการเลือกตั้งจากป้ายโฆษณาและรถแห่หาเสียง 3) ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการแสดงออกทาง การเมืองด้วยความสมัครใจทั้งที่ถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย 4) ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ส่งเสริมให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน เช่น การเมือง การเลือกตั้ง เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

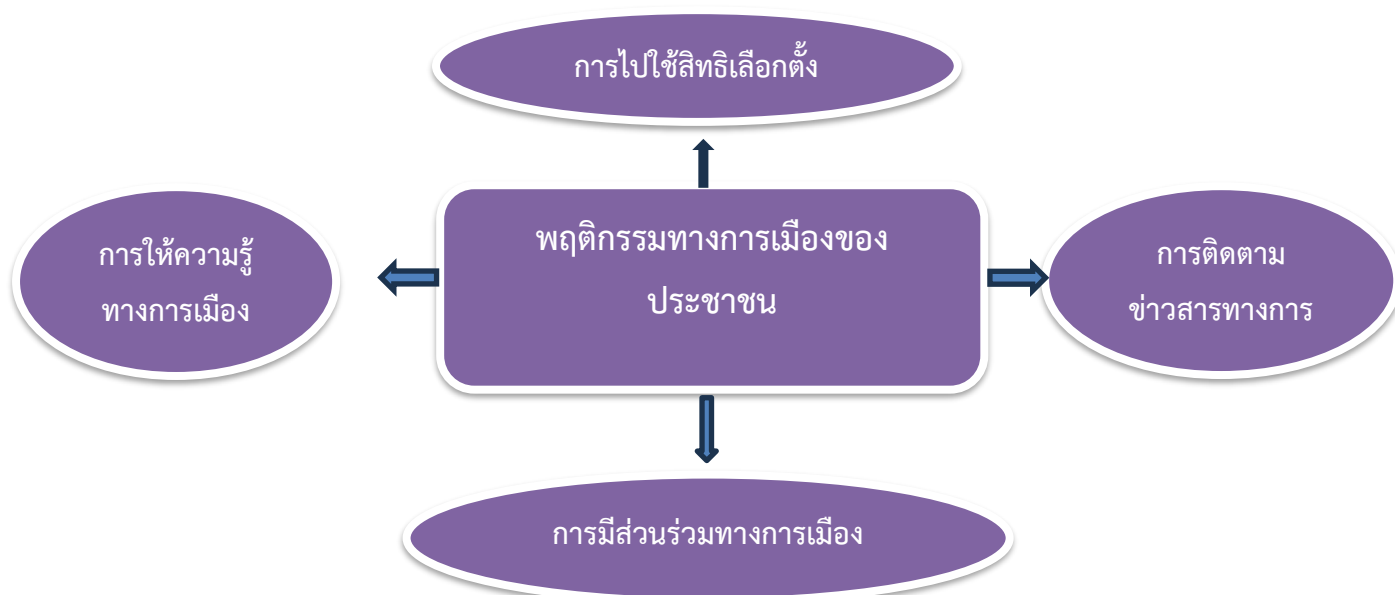
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิของตนเองลงคะแนนเสียงเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครองในแต่ละระดับของประเทศส่งเสริมให้ประชาชนมีการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข่าวสารเพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยนั้นต้องเป็นการเลือกตั้งโดยเสรี กล่าวคือ ต้องเปิดกว้างให้อิสระในการตัดสินใจทั้งในแง่ของผู้สมัครและผู้ออกเสียง ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารการเมืองและการเลือกตั้งจากป้ายโฆษณาและรถแห่หาเสียง ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการเลือกตั้งจากการดูโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งกับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเดิม แพทย์รังษี (2556) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี” ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า พบว่า 1) ประชาชนมีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนไม่ว่าจะมีเพศใดก็ตามต่างก็มีทัศนคติหรือความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันออก ดังนั้น พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน จึงมีทิศทางในรูปแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา อิศรานุทศิริ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของสื่อ กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ผู้นำท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิของเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครองในแต่ละระดับของประเทศ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข่าวสารเพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2560 ทั้ง 3 ฉบับ มีบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้มีการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โพธิ์ดิน ขวออุ่น หล้า และคณะ (2563 : 354) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ด้านการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง และด้านการจัดตั้งและการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยเพื่อพัฒนาสร้างความเป็นเลิศ

จากการศึกษาเฉพาะกรณี : พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้พบองค์ความรู้ใหม่แสดงตามแผนภาพ ดังนี้

คำอธิบายองค์ความรู้ใหม่

ผลักดันให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมทางการเมืองที่พึงประสงค์ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการรักษาวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีงาม ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่เป็นเนืองนิตย์ (เป็นประจำ) ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือการที่ประชาชนมีความพร้อมเพรียงกันไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และด้านการให้ความรู้ทางการเมืองเหมือนเป็นการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สรุป

พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการให้ความรู้ทางการเมืองมี และ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ตามลำดับ ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ผู้นำท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับบทบาทหน้าที่ของตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิของเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครองในแต่ละระดับของประเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ควรมีประยุกต์ใช้กับพื้นที่ของจังหวัดอื่นๆ
2. จากผลการศึกษาพบว่า หากมีการนำเพื่อในการบูรณาการจะสามารถทำให้พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนบทความที่ใช้ในการวิจัยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายควรมีการนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนนำ ไปประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
2. ควรมีการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำ ไปประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เอกสารอ้างอิง

- กรุณา มธูลาภรังสรรค์. (2564). ปัจจัยและเงื่อนไขความขัดแย้งในสังคมไทย. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*. 12 (1), 120-130.
- จักรพันธ์ วงษ์บุรณาวาทย์. (2543). *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ธีรวัตรพล เลารุจิราลัย. (2554). *พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลเมืองสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี*. รายงานการวิจัย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิภา อิศรานุทนศิริ. (2557). *บทบาทของสื่อกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น,
- ประเดิม แพทย์รังษี. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. (2546). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย. วิทยาเขตเชียงใหม่: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- โพธิ์คิน ขวออุ่นหล้า และคณะ. (2563). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*. 12 (2), 354-367.
- รัฐนันท์ เหมรัตน์. (2553). *พฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษาคณะรัฐศาสตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชัย ต้นศิริ. (2547). *วัฒนธรรมทางการเมืองและการปฏิรูป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สถาบันนโยบายการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ด. (2564). *ข้อมูลสถิติการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด*. เมษายน ปี พ.ศ. 2564.
- สิทธิพันธ์ พุทธหน. (2547). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุรพล พรหมกุล. (2554). *ระเบียบวิจัยทางรัฐศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อรสา รัตนสินชัยบุญ. (2544). *การวิเคราะห์เอกลักษณ์ของเขตเลือกตั้งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง: กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก

Appendix

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ Advice for Article Writers

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่าง ชุ่มชื้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่นเพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1. Types of Article Publication in the Journal

1.1 Special Article: This focuses the scholars as a target group on providing rich academic knowledge which is peer-reviewed and approved by subject-matter experts.

1.2 Research Article: This is detailed studies reporting new work and is classified as primary literature, and it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

1.3 Academic Article: This presents dominant academic knowledge provided new body of knowledge in the society.

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Organizational Management Excellence ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร เพื่อจัดเนื้อหาบทความของผู้เขียนลงใน Template โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความนำไฟล์ต้นฉบับที่ส่งมาส่งก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Organizational Management Excellence โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/openid/doAuthentication?provider=custom (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

2.Submission

The author shall produce the manuscript format in accordance with the guideline to authors stated in Journal of Organizational Management Excellence as follows:

2.1 The author can download each template of types of the articles to arrange the content of the author's article into a Template by the following steps:

2.1.1 Template of research article (.docx)

2.1.2 Template of academic article and special article (.docx)

2.2 The author must download the certificate of the journal by (.pdf) and complete the details with the piece of writing in LINE on the webpage for initial verification.

2.3 The committee will contact back as attached documents of the author sending via LINE on the webpage and the author will receive the Google Form to complete.

2.4 The committee will dispatch the registration system to the author. In case that the author has already registered to the journal system, the author can follow step 2.1 and 2.2. The process can be reached through the link here: https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/openid/doAuthentication?provider=custom (For more information, the author can access to Thaijo). https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit Once the article is submitted to the journal system, the committee will proceed the verification method and inform the author of the article.

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

3.Article Verification and Proofreading

The author has to realize on the importance of article guideline of the journal and its correctness with proofreading before submitting to the editorial. So doing will shorten the process of article submission and the editorial team reserves the right to rejection if article correctness is adverse based on the journal regulations.

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกันหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอ 4 (A4) ระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้า กระดาษพิมพ์สี่ โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งได้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)
- 4) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)
- 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
- 6) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 8) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 9) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย (New knowledge from research) อธิบายองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้
- 10) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณานุกรม เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ของบทความ
- 4) องค์ความรู้ใหม่ (New Knowledge)
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

4. Article Format Preparation

4.1 The TH Saraban PSK font type at the size of 16 pt. is to be used throughout for Thai version and the Times New Roman font type at the size of 12 pt. employing a double-spaced for English version. The text is on A4 size standard and leaving 1.5-inch top margin, 1-inch bottom margin, and 1-inch left-right margins. Page numbers should consecutively be used throughout at the top right side of the paper. The manuscript is maximum of 20 pages including figures and tables.

4.2 Title needs in both Thai and English typed at the center.

4.3 The author details, such as academic position, major, faculty, affiliate of every co-author or supervisor, are consecutive; begin with the main author and follow by other co-authors under the title; at the center.; and end with the email.

4.4 Abstract is required in both Thai and English and should not exceed no longer than 500 words.

4.5 Keywords are required approximately 3-5 keywords.

4.6 Order of heading, the biggest heading is organized at a left-align margin; subheadings are listed in a 3-5-letter spaced after the heading and other subheadings are listed consecutively at the same point. Other headings should be typed in a 0.5-line space.

4.7 Use of numbers, abbreviations, and parentheses has to be typed in Arabic numerals; used universally (the full form is identified at first); and started with a capital letter of each word, respectively.

Research article should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction; identifying the significance of research problem
- 3) Research Objectives
- 4) Literature Review
- 5) Conceptual Framework
- 6) Research Methodology; identifying research plan of obtaining samples and sample size, instruments used, data collection, and data analysis
- 7) Results: providing based on research objectives respectively in table or chart format
- 8) Discussion; providing as the essay to identify the relationship of results, conceptual framework, and previous studies; should not be explained in item, but indicated the connection of all variables
- 9) New knowledge from research. Explain new knowledge gained from research that can be developed further.
- 10) Suggestion; stating the important conclusion, implication, and future research
- 11) References; requiring as in the footnotes in both Thai and English.

Special Article, Academic Article, should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction

3) Content; presenting important points consecutively with conceptual framework result of the paper

4) New Knowledge

5) Conclusion

6) References

5. เอกสารอ้างอิง (References)

ให้ใช้รูปแบบ APA (6th Edition) เป็นมาตรฐาน โดยสามารถตัวอย่างวิธีการเขียน เอกสารอ้างอิง ที่ถูกต้องเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ APA <http://www.apastyle.org>

5.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้ อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียน บทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือ ภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ถาวร ประดิษฐ์ (2545) หรือ Robbins, Stephen P., (1998)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์) เช่น (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2548) หรือ (Oakland, J, 2000)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์) เช่น (ปฏิมากร ทองเพชร และ แสงทอง งามดี, 2560) หรือ (Chandler, Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็น คณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์) เช่น (สมศักดิ์ ประสิทธิ์ชัย และคณะ, 2561) หรือ (Argyris et al., 1972)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (<http://www.apastyle.org>)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). 2475 การปฏิวัติสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏ
บทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสาร
ปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments.
Administrative Science Quarterly, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ระดับของงาน.หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1 สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to
Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url
เช่น

พิรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน
2555. แหล่งที่มา <http://www.buddhismth.com/index.hp?y>.

BBC New. (2016). Etical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*.
Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม. วัน เดือน ปี. สถานที่
จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิตดาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ. *เอกสาร
ประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน*. 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมณานิมิตร. กรุงเทพมหานคร: พิสด
การพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy.
Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation. 18 July 2000.
Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

5.In-text Citation

In-text citation system, APA style, is used in this manuscript systemized by authors last name(s), year of publication, and page numbers of the paper at before or after of the cited text as follows:

1.As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and date with the author names in running text and year of publication in parentheses. For instance: Research by **Chester L, (1938)** supported...

2.As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and year of publication inside parentheses. For instance:

2.1 In case the author has only one cited author, it must be **(Borel, 2016)**.

2.2 In case the author has two cited authors, it must be used an ampersand (&) between names for a work with two authors: **(Grazer and Fishman, 2015)**.

2.3 In case the author has 3 or more cited authors, it must be used an ampersand (&) before the last author: **(Argyris et al.,1972)**.

Reference Writing

At the end of the pieces of the article, you, as the author, need a list of materials that you have used or referred to followed by APA style as follows:

1.Book

Author(s). (Year of publication). *Title*. (Edition). Place of Publication: Press' Name.
Simon,Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2.Journal Article

Author(s). (Year of publication). Title. *Name of the Journal*, Year (Volume), Article Page (p.) Number (first page-last page).

Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3.Dissertation/Thesis/Thematic Paper/Research Report

Author(s). (Year of publication). *Title*. Level of the Writing Piece. Affiliate: University name.

Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4.Website

Author(s). (Year of publication). Title. *Online*. accessed Year Month Date. Available from: URL.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5.Proceeding

Author(s). (Year of publication). Title. *Conference Title*. Date Month Year of the Conference. Venue. Place of Publication: Press' Name.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6.Dictionary

Name of the Dictionary Book. (Year of publication). Place of Publication: Press' Name.
Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

6. Illustration section (Figure) and table section (Table)

Illustrations and tables should be as sparse as necessary. Print 1 image or 1 table per page. For captions and tables, type them above the image or table. As for additional explanation, put it under the picture or table.

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน *Journal of Organizational Management Excellence* เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ ทั้งนี้หากผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามฐานข้อมูลดังกล่าวให้ผู้เขียนรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว วารสารจะไม่รับผิดชอบทุกกรณี

7. Copyright

To comply with copyright law All authors must sign the form granting copyright to the journal. together with the final edited version of the original article. In addition, all authors must confirm that the original article submitted for publication is It has been submitted for publication only in the *Journal of Organizational Management Excellence*. If another author's image or table has been used in another publication, The author must first request permission from the copyright owner. along with showing the book that has been approved to the editor Before the article is published However, if the author does not comply with the said database, the author is solely responsible. The journal is not responsible in all cases.

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Organizational Management Excellence

เรียน บรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence

ตามที่ ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....
.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Organizational Management Excellence

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ (ถ้ามี) นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าว ไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Organizational Management Excellence ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....
(.....)

.....
(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook :

ID : Line

E : mail

เบอร์โทร

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2
ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

Certification Letter
Before Submission to Journal of Organizational Management Excellence

Dear The Editor of Journal of Organizational Management Excellence

As I am

has submitted the paper entitled

.....
.....
.....

for publication in Journal of Organizational Management Excellence

With this occasion, I and the team certify that this submitted paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals. We agree to all regulations of the original paper. We consent that the right for consideration, any incorrect, incomplete, or false statement of this paper furnished by me and the team will be considered as just cause for rejection of this application or dismissal from the editorial team. Herewith, the editorial team is authorized for the published paper with full authority to Department of Journal of Organizational Management Excellence. In case it is an unexpected situation of any accusations about picture, graph, message, and or opinion in this paper, we consent to be solely responsible for all cases.

If the editorial team of Journal of Organizational Management Excellence has found that some evidences are inaccurate and unauthentic, the editorial team is authorized to negate the submitted paper immediately without any notice in advance. The author certifies and consents such agreement with the signature at the bottom of this certification letter.

Main Author Sign (1st Name)

Co-author Sign (2nd Name)

.....
(.....)

.....
(.....)

Contact (Main Author)

Facebook:

LINE ID:

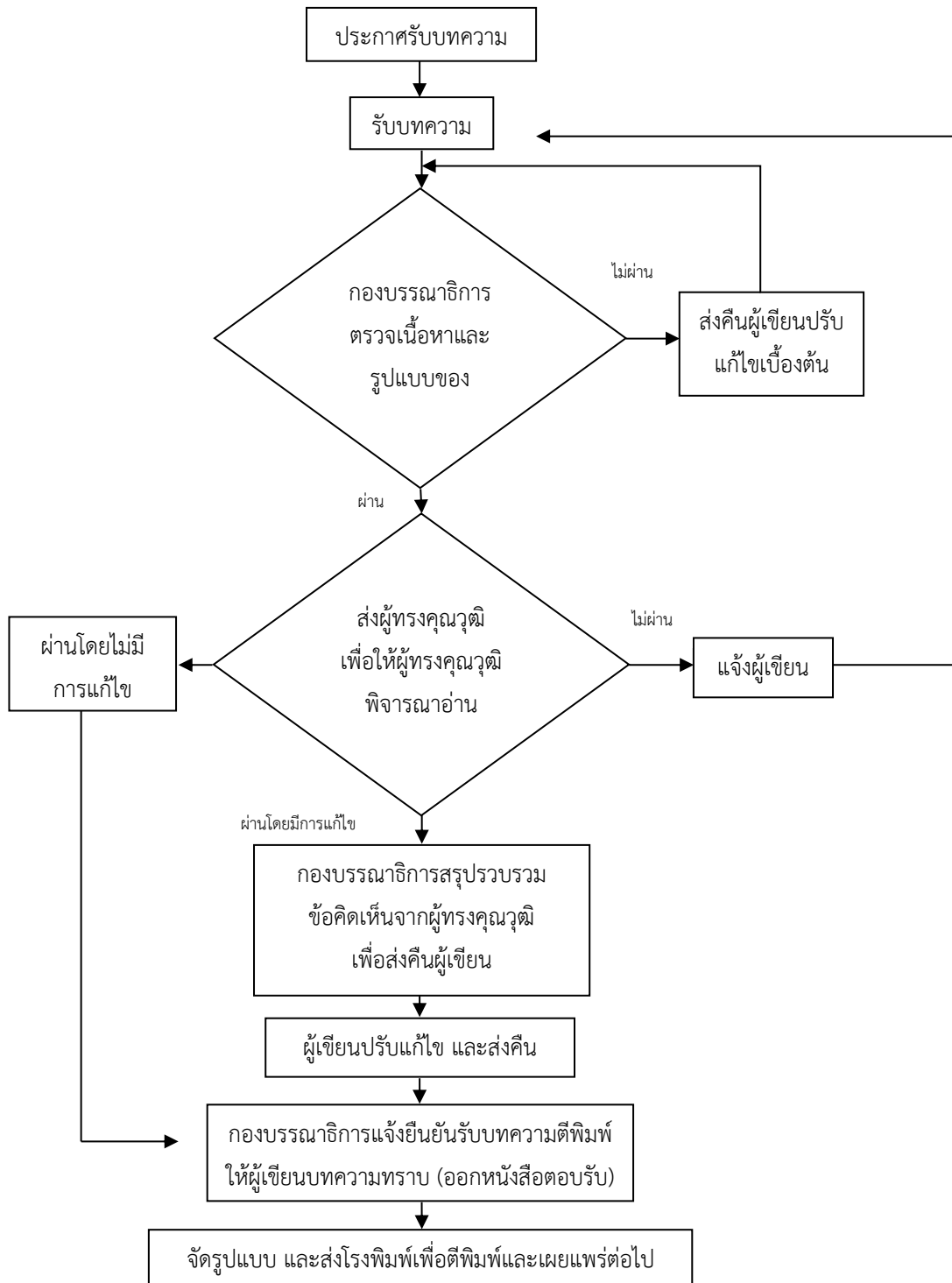
E-mail:

Tel.:

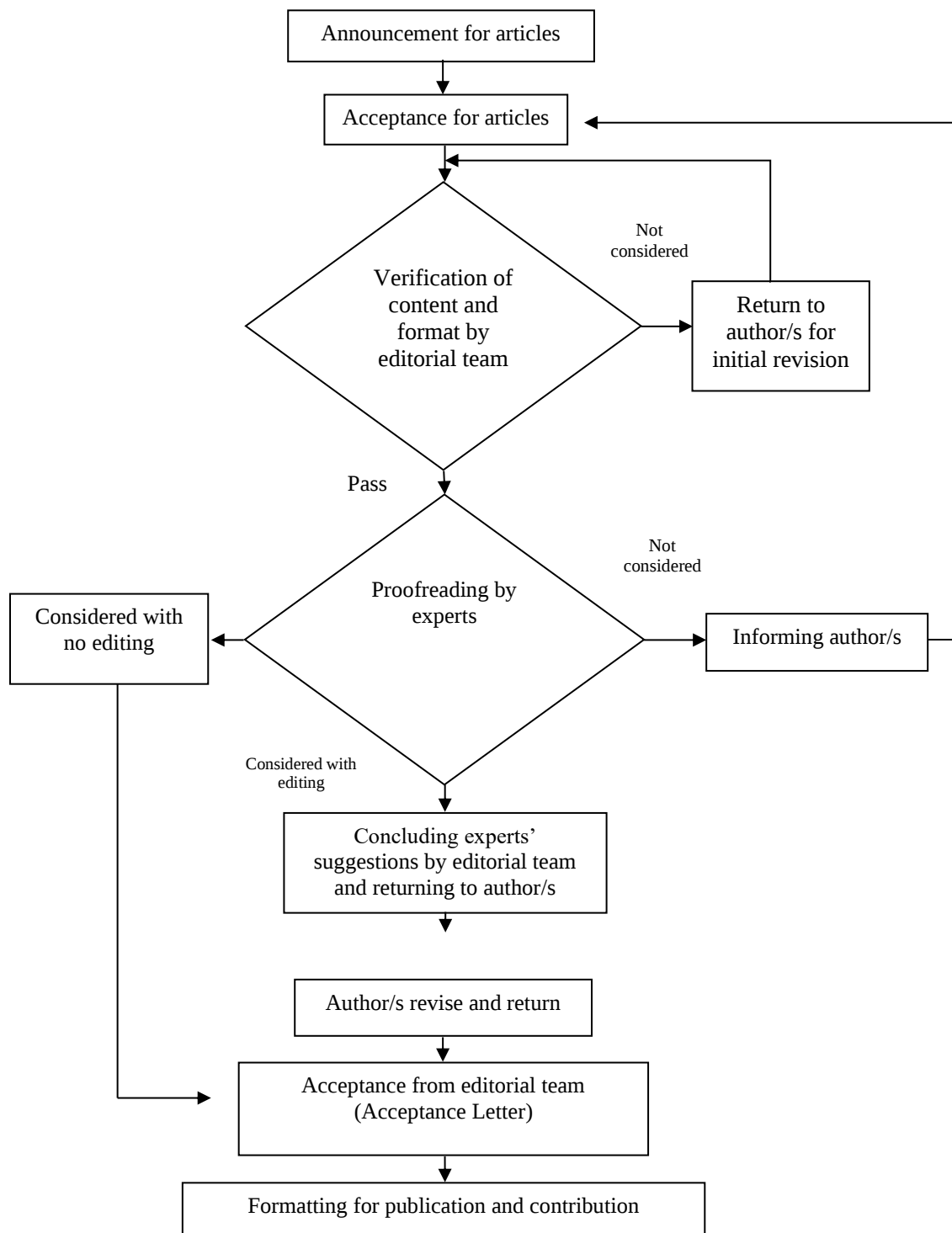
Note: both main and co-author are required to sign; supposing there are more authors, you can add more under the 2nd name of co-author

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Organizational Management Excellence

Publication Format of Journal of Organizational Management Excellence

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

	↑	ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)
	1. นิ้ว	
← 1 นิ้ว	ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt) Articles English (14 pt)	→ 1 นิ้ว
	ชื่อ - นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt) หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt) Name - Surname of Article author (12 pt) Agency (12 pt) E-mail (12 pt) *****	
	บทคัดย่อ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน 350 คำ)	
	คำสำคัญ : 3-5 คำ (16 pt) Abstract (14 pt) (12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....	
	Keywords : 3-5 words (12 pt) บทนำ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
	เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
	สรุป (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
	เอกสารอ้างอิง (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
	↓	
	1 นิ้ว	

Example of publishing an article

1 Inch	↑ 1. Inch	1 Inch
←	Articles English (14 pt)	→
	Name - Surname of Article author (12 pt)	
	Agency (12 pt)	
	E-mail (12 pt)	

Abstract (14 pt)		
(12 pt 500 word).....		
.....		
Keywords : 3-5 words (12 pt)		
Introduction (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
Content of each issue According to the academic/research article format (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
Conclusion (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
References (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
	↓ 1 Inch	

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความที่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย เคารพผลงานของบุคคลอื่น จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
3. ผู้เขียนจะต้องดำเนินการจัดทำจัดทำต้นฉบับบทความตามกติกาของวารสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียนอย่างเคร่งครัด
4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความทุกคน จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความ หรือมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย
5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว)
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป และต้องมีความสัมพันธ์ทั้งในเนื้อหา และท้ายเล่ม
7. ผู้เขียนจะต้องแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
10. ผู้เขียนจะต้องนำเสนอผลการวิจัยตามข้อมูลที่ได้มา ไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์ (สรุปเท็จ หรือการบิดเบือนหรือการเลือกข้อมูล/การค้นหาโดยอคติ)
11. ไม่ควรอ้างอิงถึงบทความที่ถูกเพิกถอนใด ๆ เว้นแต่ข้อความที่อ้างอิงจะอ้างอิงถึงขั้นตอนการยกเลิก ต้องมีคำชี้แจงเพิ่มเติมในการอ้างอิงดังกล่าวว่าเป็น "บทความที่ถูกเพิกถอน"

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้อง กำกับ ควบคุมคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน มีความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีองค์ความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ จะต้องรักษาไว้เป็นความลับ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียนที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. หากผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

ประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ
วารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

Publication Ethics

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.
2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.
3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the ‘guideline to authors’ stated in the journal.
4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.
5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.
6. The author shall verify the accuracy of content and format in both in-text citations and bibliography, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable
7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.
8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.
9. Acknowledgment should be stated only after the consent has been secured from the related contributor(s).
10. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.
11. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as ‘the revoked article’.

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception, and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis. A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.
2. No information regarding the paper’s author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using a credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) be contacted, and related explanation be demanded to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must bear no conflict of interest with the author(s) nor the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Reviewer

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny to take part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgments without supportive evidence should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case the plagiarism is detected, the reviewer must notify the editor at once.

Journal of Organizational Management Excellence

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด
555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
Excellent 1990 Company Limited
555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District,
Khon Kaen Province 40000
<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>
E-mail: journalome2024@gmail.com